

Barça contra València, els partits del mil·lenni

El pròxim 24 de maig l'estadi de Saint Denis de París serà l'escenari de la final de la Lliga de Campions, i en aquest escenari serà un dels participants o bé el FC Barcelona o bé el València CF, rivals en una eliminatòria de semifinals de la màxima competició europea sense precedents.

Aquesta temporada Barça i València s'han oposat a la Supercopa i a la Lliga. El balanç ha estat de tres victòries a una en favor dels valencians.

Fent ús del llenguatge dels tòpics, que tan útils són per a elaborar el discurs futbolístic, la semifinal entre catalans i valencians (el 2 de maig a Mestalla i el 9 al Camp Nou) es presenta tan incerta com emocionant. Tots els protagonistes (jugadors, tècnics, directius, afeccionats, premsa) d'aquests 180 minuts de passió coincideixen a assenyalar la igualtat de forces en un doble enfrontament que no té res a veure amb cap altre partit. I és que hi ha motius diversos per a no "mullar-se" gaire. En

primer lloc, perquè ambdós equips arriben a aquesta eliminatòria després de deixar endarrere rivals de molt de prestigi. A la primera fase el Barcelona va superar equips tan potents com l'Arsenal i la Fiorentina, i el València ha tirat endavant tot i figurar en l'anomenat "grup de la mort", amb el Bayern Munic, el PSV Eindhoven i el Glasgow Rangers. A la segona lligueta, els homes de Van Gaal no van tenir dificultats a dominar un quadre en què pugnaven l'Oporto, l'Hertha de Berlín i l'Sparta de Praga, alho-

ra que els pupils d'Héctor Cúper van fer un meritori segon lloc darrere el campió actual, el Manchester United, i davant la Fiorentina i els Girondins de Bordeus. Ara, l'esclat de futbol i gols va arribar a l'eliminatòria de quarts de final. El Lazio de Roma va ser una joguina als peus d'un València que a Mestalla va deixar clara la seva superioritat amb un rotund 5 a 2, amb tres gols de l'ex-blaugrana Gerard, que aquella nit fou la punta d'iceberg d'un conjunt que és letal quan juga al contraatac, i que té un mig

Opinions

Enric Baneres, cap d'esports de *La Vanguardia*: "Guanyarà el Barça, molt ajustadament, potser a la pròrroga i tot. El millor punt dels blau-grana és la gran organització atacant, que ja ha trobat l'antidot anti-Piojo. El València, que té

un mig camp dels millors del món, presenta una gran capacitat de sorpresa i molt d'entusiasme".

Jordi Basté, director de *No ho diguis a ningú*: "Veig el Barça a la final pel factor camp, per allò de l'èpica del partit de tornada. El millor punt del Barça, la davantera; el punt flac, la zona defensiva.

El València té un gran mig camp, però no és bo per a ells que depenguin massa de l'estat del Piojo López".

Àngel Alonso, seleccionador de Catalunya i comentarista esportiu: "El Barça té un petit avantatge pel fet que juga el segon partit a casa, però el València li pot fer molt de mal per la seva velocitat

camp absolutament esfereïdor. Mentrestant, el Barcelona va apel·lar a l'èpica del Camp Nou per fer una d'aquelles remuntades que resten gravades per a la història. Després de perdre per 3 a 1 a Londres contra el Chelsea, es va imposar a Barcelona per 5 a 1, amb una excel·lent actuació d'un col·lectiu que té la millor tripleta atacant del món: Figo-Kluivert-Rivaldo.

Amb tot, el Barça i el València necessiten arribar a la final per justificar —més en el cas dels blaugrana— la temporada. No oblidem que el Barcelona té força compromesa la revalidació del títol de Lliga i que, de moment, ja ha estat eliminat de la Copa del Rei. Per la seva banda, el conjunt valencià vol col·locar-se entre els quatre primers del torneig de la regularitat i oblidar el desastrós començament de la Lliga i l'eliminació de la copa per l'Osasuna. És clar que el València ja té aquesta temporada un títol oficial, la Supercopa d'Espanya, que va guanyar imposant-se al Barcelona per partida doble.

La Lliga de Campions o la gallina dels ous d'or. A més del prestigi esportiu i social que representa jugar la final de la Lliga de Campions, la màxima competició europea, també hem de considerar que és una magnífica font d'ingressos econòmics per a totes dues entitats. Pel fet d'haver arribat a les semifinals, ambdós clubs ja han estat recompensats amb 1.705 milions, als quals s'han de sumar els guanyats per cada victòria obtinguda, que vol dir 973 milions més per al Barça i 457 per al València. L'equip que arribi a la final haurà d'afegir al compte corrent 624 milions, i si se'n proclama campió,

n'obtindrà 1.024. A aquestes xifres marejadores, cal sumar-hi els ingressos de la televisió (3.000 milions el Barcelona, i 2.000 el València). Així, doncs, i si fem ús de la calculadora, podrem comprovar que, en el cas que el València guanyés la Lliga de Campions, s'embutxacaria prop de 6.000 milions de pessetes, xifra que cobreix el 75% del seu pressupost, i el Barça superaria els 7.000, menys de la meitat d'un pressupost que suma 17.594 milions. Aquest ball de xifres només es pot entendre en una competició en què la suma de les clàusules de rescissió dels 22 homes que van jugar contra el Chelsea i el Lazio puja a 105.000 milions de pessetes (73.000 l'onze del Barça i 32.700 el del València).

La història, amb el València. Si fem un cop d'ull a la història, veurem que el Barcelona i el València s'han oposat dues vegades en un torneig europeu, tot i que mai en la

màxima competició. Els dos precedents van acabar de la mateixa manera: el València eliminà el Barça i guanyà la competició. La primera topada se situa en la final de la Copa de Fires (actual Copa de la UEFA) de la temporada 1961-62. El València dels Ribelles, Waldo, Guillot, Yosú i companyia va golejar de valent en el partit d'anada a Mestalla (6-2) i al Camp Nou va fer un empat a un. Divuit anys més tard, a la temporada 1979-80, el València torna a superar el Barça en una eliminatòria de quarts de final de la Recopa. Un gol de Pablo al Camp Nou donà la victòria a l'equip de l'Horta, i el dia de Sant Josep de 1980, Mestalla era l'escenari d'un partidàs que es resolgué en un 4 a 3 favorable als locals. El València de Kempes passava a les semifinals i, finalment, també va endur-se'n la copa. Què passarà aquesta vegada?

Jordi Finestres

Enrique Saura celebra un dels quatre gols que va encaixar el Barça als quarts de final de la Recopa 1979-80. La història juga en favor del València.

i perquè el Piojo torna a anar fi i és més perillós al Camp Nou que no a Mestalla. No es decidirà fins als darrers minuts de l'eliminatòria".

Rafa Monzón, redactor de Superdeporte: "L'eliminatòria és al 50%. No tinc cap favorit, i res del que ha passat aquests darrers partits no comptarà

gens. Qui tingui més encert guanyarà".

Sergi Benavent, periodista de Canal 9: "Crec que passarà el València. Davant aquesta oportunitat històrica l'equip de Mestalla, que ja s'ha acostumat a la por escènica que imposa el Camp Nou, oferirà un rendiment màxim. A més, el Barça es juga el tot o res de la tempora-

da en dos partits, i això és un risc molt alt per a ells".

J. V. Aleixandre, cap d'esports de Levante: "Crec que guanyarà el València perquè en aquesta competició ha agafat una ratxa impressionant i perquè no té la pressió del Barça, que necessita guanyar la Lliga de Campions per salvar la temporada".